

L'exemple de Sant Francesc

*(Discurs llegit pel Mtre. Lluís Millet, en el Segon
Acte de la Setmana Franciscana, que tingué
lloc el dia 3 de Maig, en el Palau de la
Música Catalana).*

A ny centenari de la mort de Sant Francesc; any de recordança d'una vida pura, nedant en la veritat amb el pensament, amb el cor, amb la voluntat i en l'obrar. La vida pura de Sant Francesc, la vida transcendent de l'home humil a la divinitat, que amb l'amor a Déu s'encén en l'amor a tota creatura. La vida pura de Sant Francesc que ens transmet la visió clara del que som, del que signifiquem nosaltres els homes i del que significa tota cosa creada. Que ens transmet la llum en l'enteniment per entendre aquesta gran síntesi que ens rodeja, dintre la qual ens movem i respirem, dintre la qual fruïm i sofrim, amem i odiam, enyorem i desitjem, recordem i esperem. Que ens transmet la llum en l'enteniment per a reposar en la certesa, per a allunyar les engoixes del dubte i reposar en la pau d'una fe profunda. La vida pura de Sant Francesc que ens encén el cor amb la flama de l'amor

diví, que és l'amor de tot amor, l'únic amor que tot ho lliga, que tot ho harmonitza, que tot ho fon en una fruïció dolcíssima; que resol tots els conflictes, que tot ho embelleix i dignifica. L'amor diví que és l'únic amor; que no n'hi cap altre. L'amor entre els homes si no ve de la font divina no és tal amor, és egoisme; perquè el ver amor és caritat, és humilitat és puresa de cor, és ànima transparent a la llum eterna. El ver amor és el sol fecundant de la prolongació de l'obra de Déu.

Sant Francesc era una flama viva d'amor a totes les creatures perquè el sentiment de Déu l'omplia, perquè ell era cor de Déu, i per això les estimava tant, per això estava tan enamorat de tota cosa, i per això en veia tota la bellesa; de les coses del món no solament en veia l'escorça, sinò també l'idea lluminosa de Déu; del sol, en veia tota la llum i en sentia tota la fortalesa fecundant; de la verdor dels camps, en sentia tota l'alegria, desparant-li la fruïció amb la viva esperança de la pau de la joventut eterna; la transparència de l'aigua li portava als sentits el reflex de la Puresa primera, que'l seu cor net de sutzura copsava amorosament. Estimava en el foc la força i agilitat divina, i en les tempestats i el tro, en les forces formidables de la natura, adorava i sentia tota la potència i magestat de l'augusta omnipotència. Dels éssers animats en copsava totes les gràcies, totes les elegàncies del moviment, i en llurs animetes instintives hi llucava la graciosa generositat divina. I en els homes hi veia l'imatge de Nostre Senyor i l'amor se li encebia i a ells tot s'entregava, per a aplegar el gran remat a l'entorn del Bon Pastor, Redemptor nostre.

Francesc, tot ple de la Veritat, vessant de diví amor, sentia sa pròpia mesquinesa, sentia el vici de la sang pecadora pel pecat d'origen i allavors, amava i s'amorosia en els flagells de la penitència, s'arborava d'amor a la dolor i al sacrifici, estimava el

tresor de la pobresa, i, renunciant tota cosa enlluernadora dels sentits, s'omplia del goig de la divinitat augusta. Sant Francesc, mirall de Crist, és l'espill de la misericòrdia divina. Jesús vingué a la terra no per a condemnar sinó per a perdonar; no per a esverar-nos amb el pes de la justícia divina, sinó per a amorosir-nos, per a treurer les boires del nostre enteniment, per a netejar la sutzura dels nostres cors, per a donar-nos el tremp del sacrifici, per a així, ésser dignes de la nostra rehabilitació definitiva; no vingué a condemnar el món, sinó a tornar-lo a la seva valor primera, no vingué a fer homes tristos, sinó a refer-los amb una pura alegria. No vingué a separar els homes de la natura, sinó a purificar llur cor per a així fruir de tota cosa amb la vera visió de la realitat mateixa.

I Sant Francesc, amorosí del Verb de Déu, radiant del Sant Esperit Déu, obedient com Crist al Pare, Déu eternal, ens dóna, amb la seva vida i amb el seu exemple, la repetició de la lliçó divina. Tots els sants ho són una lliçó viventa del ben viurer i del ben obrar, però a cada època, a cada modalitat humana li calen els exemples adequats que li convenen. Al començ del tretzè segle, calia l'humaníssima santetat de Sant Francesc per a purificar i redreçar aquell bat-i-bull de passions esvalotades de races joves que les sangs enardien; en la nostra època desordenada i boja de passions, segurament no per juvenesa de natura, sinó per un refinament de decadència, li convé, exactament, l'estímul de l'energia amorosenca del sant d'Assís.

Nosaltres necessitem la lliçó de l'humilitat i de la pobresa, ja que estem ensuperbits amb la vana apariència del luxe i de la riquesa. Necessitem la lliçó de la puresa, ja que la sensualitat és mestressa de la nostra societat corumpuda. Necessitem la lliçó de l'obediència, ja que tots tenim un rei al cos que mou la guerra d'home a home i de poble a po-

ble. Necessitem la lliçó del sacrifici, ja que les comoditats regulen i amolleixen tot el nostre viurer, lligant la nostra voluntat a les coses més mesquines i fent-nos ineptes per a tota acció forta i enlairada. Necessitem la lliçó de l'amor diví, per a matar tot l'odi mesquí que dona engúnia al nostre viurer.

Nosaltres veiem aquest món com a cosa definitiva, i la mort no ens allibera. El veiem com a cosa nostra i l'explotem al nostre servei, enganyant-lo, si podem, i enganyant-nos nosaltres mateixos. I l'engany no dona bon viurer, ni goig, ni alegria. Som peregrins d'una gran Pàtria i ens fem ocells d'una gàvia mesquina. Sentim la pruija de la felicitat i matem l'alegria amb l'amor de les nostres misèries; busquem la fruïció de la bellesa i oblidem que el cor impur no reflectirà mai la claror de l'estelada, ni sentirà mai la gràcia de la gentilosa amorosida. Tenim l'aspiració de la divinitat i no sabem sortir-nos de nosaltres mateixos.

Que Sant Francesc torni, doncs, cap a nosaltres; que ens porti el do de la simplicitat i de l'humilitat, la pau de la veritat, el goig de la puresa, l'alegria del ben viurer i la fruïció d'aquella bellesa radiant de la gràcia i esplendor de Déu. Que Sant Francesc ens torni a l'amor i a l'adoració de Jesucrist, germà i Déu nostre, Redemptor i dignificador de tota aquesta nostra misèria que ens atueix, ens cega i ens fa esclaus de les tristes tenebres del pecat. Que Sant Francesc ens torni a Jesucrist per a que el goig regni entre nosaltres, ara i eternament.

Així sia.

(Extret del periòdic *Recull de Blanes*.)